

PIERWSZE CZYTANIE Iz 55, 10-11 Skuteczność słowa Bożego
Czytanie z Księgi proroka Izajasza

To mówi Pan: «Podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak słowo, które wychodzi z ust moich: nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa».

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY Ps 65 (64), 10abcd. 10e-12. 13-14 (R.: por. Łk 8, 8)

Refren: Na żyznej ziemi ziarno wyda plony.

Na żyznej ziemi ziarno wyda plony.

Nawiedziłeś i nawodniłeś ziemię, *

wzbogaciłeś ją obficie.

Strumień Boży wezbrany od wody; *

przygotowałeś im zboże.

Na żyznej ziemi ziarno wyda plony.

I tak uprawiłeś ziemię: †

nawodniłeś jej bruzdy, wyrównałeś jej skiby, *

spulchniłeś ją deszczami, pobłogosławiłeś płodom.

Rok uwieńczyłeś swymi dobrami, *

gdzie przejdiesz, wzbudzasz urodzaj.

Na żyznej ziemi ziarno wyda plony.

Stepowe pastwiska są pełne rosy, *

a wzgórza przepasane weselem,

łąki się stroją trzodami, †

doliny okrywają się zbożem, *

razem śpiewają i wznoszą okrzyki radości.

Na żyznej ziemi ziarno wyda plony.

DRUGIE CZYTANIE Rz 8, 18-23 Oczekujemy chwały
Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia: Sądzę, że cierpień terażniejszych nie można stawiać na równi z chwałą, która ma się w nas objawi. Bo stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych. Stworzenie bowiem zostało poddane marności nie z własnej chęci, ale ze względu na Tego, który je poddał, w nadziei, że również i ono zostanie wyzwolone z niewoli zepsucia, by

uczestniczyć w wolności i chwale dzieci Bożych. Wiemy przecież, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia. Lecz nie tylko ono, ale i my sami, którzy już posiadamy pierwsze dary Ducha, i my również całą istotą swoją wzdychamy oczekując przybrania za synów, odkupienia naszego ciała. **Oto słowo Boże.**

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja

Ziarnem jest słowo Boże, a siewcą jest Chrystus, każdy, kto Go znajdzie, będzie żył na wieki.

Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA Mt 13, 1-23 Przepowiedź o siewcy

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Tego dnia Jezus wyszedł z domu i usiadł nad jeziorem. Wnet zebrały się koło Niego tłumy tak wielkie, że wszedł do łodzi i usiadł, a cały lud stał na brzegu. I mówił im wiele w przypowieściach tymi słowami: «Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał, niektóre ziarna padły na drogę, nadleciały ptaki i wydziobały je. Inne padły na miejsca skaliste, gdzie niewiele miały ziemi; i wnet powschodziły, bo gleba nie była głęboka. Lecz gdy słońce wzeszło, przypaliły się i uschły, bo nie miały korzenia. Inne znowu padły między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je. Inne w końcu padły na ziemię żyzną i plon wydały, jedno stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny. Kto ma uszy, niechaj słucha».

Przystąpili do Niego uczniowie i zapytali: «Dlaczego w przypowieściach mówisz do nich?». On im odpowiedział: «Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano. Bo kto ma, temu będzie dodane i nadmiar mieć będzie; kto zaś nie ma, temu zabiorą również to, co ma. Dlatego mówię do nich w przypowieściach, że otwartymi oczami nie widzą i otwartymi uszami nie słyszą ani nie rozumieją. Tak spełnia się na nich przepowiednia Izajasza: „Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie, patrzeć będziecie, a nie zobaczycie. Bo stwardniało serce tego ludu, ich uszy stępiały i oczy swe zamknęli, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, ani swym sercem nie zrozumieli: i nie nawrócili się, abym ich uzdrowił”. Lecz szczęśliwe oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą. Bo zaprawdę powiadam wam: Wielu proroków i sprawiedliwych pragnęło zobaczyć to, na co wy patrzycie, a nie ujrzeli; i usłyszeć to, co wy słyszycie, a nie usłyszeli. Wy zatem posłuchajcie przypowieści o siewcy. Do każdego, kto słucha słowa o królestwie, a nie rozumie go, przychodzi Zły i porywa to, co zasiane jest w jego sercu. Takiego człowieka oznacza ziarno posiane na drodze. Posiane na miejsca skaliste oznacza tego, kto słucha słowa i natychmiast z radością je przyjmuje; ale nie ma w sobie korzenia, lecz jest niestały. Gdy przyjdzie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamuje. Posiane między ciernie oznacza tego, kto słucha słowa, lecz troski doczesne i ułuda bogactwa zagłuszają słowo, tak że zostaje bezowocne. Posiane w końcu na ziemię żyzną oznacza tego, kto słucha słowa i rozumie je. On też wydaje plon: jeden stokrotny, drugi sześćdziesięciokrotny, inny trzydziestokrotny».

Oto słowo Pańskie.

Zapraszamy na parafialną stronę internetową: <http://fredrikstad.katolsk.no>